

reglerne i forskellige Kjøbstads- og Landkommuner synes de lokale Forhold at have medført saa betydelige indbyrdes Afvigelser i Fremgangsmaaden ved Uigningen af Stat paa Formue- og Veilighed, at Flertallet for Tiden maa anse det for utilraadeligt ved Lov at gennemføre fuld Ensartethed paa dette Omraade". Altsaa, man har erkjendt, at de Dplysninger, i Henhold til hvilke eller paa Grundlag af hvilke man har bygget Lovforlaget's Regler, kun ere foreløbige Dplysninger. Der staar jo udtrykkelig „efter de foreløbige i Udvalget tilveiebragte Dplysninger“, og det har saa ført til det Resultat, man har sagt: Ja, der er store Forskjelligheder, og vi anse det for utilraadeligt ved Lov at gennemføre fuld Ensartethed paa dette Omraade. Men hvorledes har man saa hjulpet sig? Ja, da man ikke kunde faae en fornuftig Begrænsning, har man af Mangel paa Dplysninger maattet strække Spillerummet saa vidt, at det forekommer mig, som sagt, at man gaar langt udenfor den Myndighed, som fornuftigvis bør indrømmes Kommunerne. Jeg kan nu ikke se, hvorledes man i Henhold til saadanne foreløbige Dplysninger egentlig kan gaa med til en endelig Vedtagelse af Loven. Og saa her forekommer det mig, at der er et Punkt, hvor Statistiken i allerhøjeste Grad maa træde til. Lad os dog tænke paa, hvad det vilde sige at gennemføre en ensartet kommunal Beskatning Landet over, hvor der er saa store Forskjelligheder for det Første i Henseende til Reglerne naar man sammenligner Forholdene i Kjøbenhavn og udenfor Kjøbenhavn, og utvivlsomt endnu mere i Henseende til Gjennemførelsen, hvor jo de kommunale Vedtægter spille en saa høj Rolle. Naar man nu skal prøve sig frem, om det er muligt at naae til dette store og betydningsfulde Resultat, at faae en ensartet kommunal Beskatning, hvis Betydning i Henseende til den indre kommunale Beskatnings Gjennemførelse jeg paa ingen Maade underkender, vil det saa dog ikke være nødvendigt, at man først og fremmest nøie forvisser sig om, hvorledes Forholdene ere, hvorledes de have udviklet sig, hvad i det Hele Resultatet og Bevarelserne mellem f. Ex. Hovedstaden og de smaa Kommuner føre til, og om Forholdene der ere af en saadan Beskaffenhed, at det virkelig er forsvaerligt og muligt at føre dem indenfor den samme Ramme. Jeg skal henvise til f. Ex., at, inden den kommunale Beskatningslov af 11te Februar 1863 udkom, havde man samlet fra alle Kjøbstæderne i Marne 1857 og 1858 indgaaende detaillerede Dplysninger om Beskatningsforholdene, inden man saa gik til at staa ensartede og fælles Regler fast.

Det var kun for at faae et fælles Beskatningssystem for Kjøbstæderne. Nu gaa vi til at skabe et fælles Beskatningssystem for alle Landets Kommuner. Tror man, at man her kan nøies med Mindre? Bør man ikke til det Yderste være forvisset om, at man har taget alle Forhold i deres virkelige Skikkelse under den nøieste og klareste Belysning, forinden man gaar til en saadan omfattende og betydningsfuld Foranstaltning? Jeg kan derfor ikke skjønne rettere, end at en saadan Reform af en saadan Rækkevidde maa være forberedt ved Hjælp af et saa omfattende og nøiagtigt statistisk Materiale i forskellige Retninger navnlig ogsaa i Henseende til den virkelige Ordning og den virkelige Gjennemførelse af det nuværende kommunale Beskatningssystem i de forskellige Kommuner, at man paa ingen Maade kan fride til at opstille Resultatet, naar Forudsætningerne saaledes mangle, som Tilfældet er nu, hvor vi i Grunden ingen Ting have at gaa efter, i det Højeste have nogle foreløbige Dplysninger, som det hedder, om hvilke vi ikke vide, hvem der har indhentet dem, i hvilket Omfang de ere erhvervede, og derfor heller ikke kunne have Nogetsomhelst at henholde os til som Grundlag og Udgangspunkt for vore Betragtninger, om der ikke istedetfor disse Tal paa 3,000, 6,000, 1,500, 200 og 2,000 ligesaa godt kunde sættes hvilke som helst andre Tal. Det er jo Tal, som maa bestemmes i Henhold til Underjøgelsler af mangfoldige lokale Forhold og Interesser, og som man derfor ikke kan gaa saaledes til uden nogetsomhelst statistisk Grundlag.

Det er altsaa min første Hovedtanke mod dette Lovforslag, at det er forelagt, uden at dette omfattende og nøiagtige statistiske Materiale, som nødvendig maa kræves, for at et Forslag af en saadan omfattende, gennemgribende Forandring i den kommunale Beskatning med Nytte kan behandles, er tilstede; men saa er der ogsaa et andet Punkt, jeg skal gjøre opmærksom paa. Jeg veed, jeg har set, at i Henseende til de Kjøbenhavnske Beskatningslove har man ikke forelagt og vedtaget nogen Lov, ialtfald ikke siden 1861, uden at Kjøbenhavns Kommunalbestyrelses Erklæring er indhentet. Da Regeringen i 1872 forelagde sit Forslag, var det ledsaget af et Forslag, som Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse i Henhold til det foreløbige Udkast, der var det forelagt, havde vedtaget. Det er en god Praxis, som saaledes bestaar, og som jeg ikke paa nogen Maade vil være med til at fravige. Jeg kan ikke se, hvorfor man skulde fravige, hvad man saaledes i en lang Aarrække har fulgt